

Твърде
далеч *eeeeee*
ЗАВИНАТИ

Аби Глайнс

Превод от английски Гергана Дечева

У

ЕГМОНТ

У

Книгата се издава под това лого, запазена марка на ЕГМОНТ.

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *Forever Too Far*

Copyright © 2013 Abbi Glines

All rights reserved

Превод Гергана Дечева

Редактор Ваня Петкова

Коректор Надя Калъчева

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритьоф Нансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2016

Тираж: 1500 бр.

ISBN 978-954-27-1703-4

РЪШ

Блеър не прие предложението ми да си останем голи в леглото цял ден. Настоя да се облечем и да слезем при Дийн. Опитах се да я убедя, че той би разбрал желанието ми да остана заключен с нея, но тя не се съгласи, което само показва колко малко знаеше за живота на рок легендата и мой баща Дийн Финли.

Оставих я да си суши косата и слязох в кухнята да приготвя закуската. Блеър не хапна много на купона снощи, а когато се прибрахме, нямаше кога да седне да се нахрани хубаво.

Заварих Дийн в кухнята. Стоеше до хладилника, вадеше разни неща и ги редеше на плота. Седях и го гледах, опитвайки се да разбера какво, по дяволите, прави. Той извади млякото и ме погледна.

– Добро утро! Не бях сигурен, че изобщо ще слезете днес, като се има предвид как хукна след нея снощи, зато ва реших да ви подмамя със закуска.

Облегнах се на плота със скръстени пред гърдите ръце.

– Опитах се да я задържа горе, но тя настоя да слезем при теб.

– Крушата не пада далеч от дървото – засмя се той.

– Не съм като теб. Момичето, което забременя от мен,

по едно стечение на обстоятелствата е същото момиче, което притежава сърцето ми. Ще се ожена за нея и ще прекарам целия си живот с нея, ще посветя всеки миг от живота си да я правя щастлива, да я карам да се усмихва.

Дийн затвори вратата на хладилника и ме изгледа внимателно. Предполагам не беше очаквал да чуе такива думи от устата ми. Последния път, когато бяхме заедно, всяка вечер в леглото му имаше различно момиче.

– С какво е по-различна? Бил си с толкова много момичета. Защо точно тя?

Ако не беше така откровено любопитен, щях да се вбеся. Но пък и той имаше право да попита – познаваше ме много добре от времето преди Блеър.

– Когато влезе в къщата ми за първи път, естествено, бях привлечен от нея. Това, както се досещаш, не беше никак трудно. Но после я опознах. Не беше като никое от момичетата, които бях срещал. Тя остана решителна и силна, при положение че всеки на нейно място би бил премазан, всеки друг би се предал. Животът ѝ беше сервирал само лайна и тя се бореше да оцелее. Нямаше никакво намерение да се огъне и да развее бялото знаме. Възхищавах ѝ се. После вкусих от този странен плод и потънах. Тя е всичко, което искам, тя е такава, каквото искам да бъде.

Една ленива и доволна усмивка се разля по лицето на Дийн. После кимна още по-бавно.

– Е, в такъв случай знаеш за живота повече от старчето си, защото никоя жена досега не ме е накарала да се почувствам по този начин. Радвам се, че си я намерил, защото такава нещо не се среща често. Не я изпускай,

АБИ ГЛАЙНС

тъй като после никога няма да ти се случи пак. Животът ти дава една възможност. Дръж се за нея.

Никога не съм имал намерение да я пускам където и да е.

Дийн се огледа.

– Къде са купите за разбиване? Искам да направя бъркани яйца за мамчето на моя внук.

Усетих леко пробождане в сърцето.

– Вляво от печката.

– Ти почвай с бекона. Трябват ѝ протеини – нареди той и извади една купа.

Нямаше да споря. Стараех се всяка сутрин да ѝ давам повече протеини.

– Ще иска и гофрета. Имам уред – казах.

– Хубаво е да знам, че се грижиш за нея.

Захванахме се със закуската в пълно мълчание. Щеше ми се да попитам за Нан и Киро, но не исках Блеър да слезе и първото нещо, което чуе, да е точно темата за Нан. Разговорите за сестра ми никога не бяха приятно изживяване.

– Предполагам знаеш, че Грант ходеше с Нан?

Замръзнах. *Моля? Дали чух правилно?*

– Предупредих го, че е луда като майка си и че трябва да бяга далече, и то колкото може по-бързо. Знам, че ти е сестра, знам, че я обичаш, но момичето е истинска отрова. Момче като Грант няма нужда от това. Той е добро дете, винаги е бил добро дете. Не исках да гледам как го дъвче и как после го изплюва.

Все още не намирах думи. *Грант и Нан...* как, по дяволите, се е случило? Ако някой изобщо знаеше колко нес-

Творче галет ЗАВИНАТИ

табилна е Нан, това беше Грант. Той беше там, гледаше я как расте с Джорджиана, която не беше никаква майка, и с баща, който така и не я призна.

– Грант дойде и се опита да говори с нея, но тя избягала с някакъв, когото срещнала в клуба. Пред очите му. Мисля, че вече е приключил с нея. Дано си е измил ръцете след това. Надявам се да си е направил извода.

Оставих купата със сместа за гофрети, която стисках през цялото време, докато баща ми говореше, и го гледах така, сякаш е обезумял и не се чува какви ги приказва.

– Грант... е бил с Нан?

Изненадата в гласа ми прикова вниманието му и той се обърна да ме погледне.

– Като ти гледам физиономията, май това е новина за теб? Мисля, че са излизали известно време, поне така предполагам. Но тя е като майка си. Момчето извади късмет, че се отърва.

– Как?

Дийн поклати глава.

– И аз все това се питам.

Не можех да говоря за това с него. Излязох през двойната врата към верандата. Когато се отдалечих достатъчно, извадих телефона от джоба си и набрах номера на Грант.

И не ми е казал и дума?

– Здравсти, брат ми – каза весело Грант в слушалката.

– Знам за Нан.

Грант въздъхна тежко.

– Надявах се да го чуеш от мен. Исках да ти кажа, *настоявах* да ти кажа, но тя не ми позволи. И после злополуката. И после... е... вече свърши. Тя съвсем ясно ми по-

АБИ ГЛАЙНС

каза, че не иска нищо сериозно. Не мога да остана с нея, ако ще спи с всеки, когото срещне. При мен не беше така, не беше заради секса. Винаги съм я харесвал и винаги ми е пукало какво става с нея. Исках да е щастлива. Може би съм го желал прекалено силно, повече отколкото е било нужно.

Потънах в стола, който бе най-близо до мен, и се загледах в океана.

– Защо не ми каза?

– Исках. Тя ме умоляваше да не ти казвам. Исках да бъда с нея, Ръш. Харесвах я. Може би дори бях влюбен. Исках нещата между нас да тръгнат. Правех всичко, за което ме помолеше. Изпълнявах всяка нейна заповед, но се чувствах като истинско лайно заради това, че те лъжа.

Бил е влюбен в нея? Това вече не беше за вярване.

– Дийн казва, че си приключил с нея.

– Тя приключи с мен, но да, свърши. Не мога повече да играя игрите ѝ.

Обичах сестра си, но обичах и Грант. Тя щеше да му разбие сърцето, ако вече не го беше направила. Не беше достатъчно добра за него. Баща ми беше прав. Грант имаше нужда от момиче, което да го обича. Не бях сигурен, че Нан е в състояние да обича. Облекчението, че нещата между тях са свършили, не се дължеше на факта, че не исках да са заедно, а защото ми се гадеше от мисълта да стана свидетел на това, което Нан щеше да му причини – същото, което майка ми причиняваше на мъжете, които преминаваха през живота ѝ. Грант заслужаваше много повече.

– Тя ще превърне в нещастен всеки, който я доближи.

Творче галет ЗАВИНАТИ

Докато не намери начин самата тя да бъде щастлива, няма да е другояче. В момента в душата ѝ има толкова много омраза, че ще повлече всеки със себе си. Не позволявай да го стори и с теб. Не ѝ позволявай. – Последва пауза и той колебливо продължи: – Невинаги е кучка. Може би заради някои качества дори я обикнах. Но тя бързо сложи край на това, като ми напомни с постъпките си колко е трудно да обикнеш жена като нея. И колко е трудно да останеш влюбен.

– Обичам сестра си, но ти заслужаваш повече. Нан не е... завършен самостоятелен човек. Има прекалено много... проблеми.

– Благодаря ти. Честно казано, предполагам, че този разговор ще се развие по съвсем различен начин. Не очаквах, че ще проявиш загриженост за мен.

– Ти си ми брат. Искам да ти се случват само хубави неща, искам най-доброто за теб. Искам да имаш това, което имам аз. Иди и го намери.

Грант се засмя, като че ли не вярваше, че това е възможно.

– Тази заповед е доста трудна за изпълнение.